

ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

Digital Quotient of Students at Nakhon Ratchasima Rajabhat University

พัทธนา สุวรรณแสน^{1*}

Patchana Suwannasaen^{1*}

(Received: Nov. 29, 2023; Revised: Feb. 23, 2024; Accepted: Feb. 23, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัล ความฉลาดทางดิจิทัล และเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 480 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สถิติทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษา พบว่าพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา การเข้าใช้สื่อดิจิทัลต่อวันของนักศึกษาส่วนใหญ่ คิดเป็นร้อยละ 32.71ต่อวัน โดยใช้ในช่วงเวลาเย็น มากที่สุด สื่อดิจิทัลที่นักศึกษาเข้าใช้มากที่สุด คือ เฟซบุ๊ก คิดเป็นร้อยละ 10.74 วัตถุประสงค์หลักในการใช้สื่อดิจิทัลมากที่สุด คือ ใช้ในการดูหนัง ดูวิดีโอ นอกจากนี้พบว่านักศึกษามีความฉลาดทางดิจิทัล ระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) และเมื่อการเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้นปี พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาคณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความฉลาดทางดิจิทัล สื่อดิจิทัล การรู้ดิจิทัล

¹คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา 30000

Faculty of Science and Technology, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

* Corresponding author, e-mail: patchana.s@nrru.ac.th

ABSTRACT

The objectives of the study were: 1) To study on digital media using behavior and digital quotient; and 2) To compare digital quotient categorizing by gender, students' year, faculty, and academic achievement. The samples were 480 students who enrolled in weekday classes at Nakhon Ratchasima Rajabhat University. They were selected by using proportional stratified random sampling technique. The data analyzed by descriptive statistics, t-test, and One-way ANOVA.

The results showed that they often used digital media per day (32.71%), digital media usage time is in the evening most (31.89%). The majority of them used facebook (10.74%), and the purpose of using digital media at a very high frequency were watching movie and listening to music most (29.58%). The results identified that their digital quotient was quite high ($\bar{X} = 3.81$). There was no significant difference in digital quotient when comparing by gender, and students' year. However, when comparing in the aspect of their faculty, and academic achievement there were different at the significant level of .05.

Keyword: Digital quotient, Digital media, Digital literacy

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีส่งผลให้วิถีชีวิตเปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก มนุษย์สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้อย่างรวดเร็วผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัวและนำเทคโนโลยีต่างๆ มาใช้ประโยชน์ จากการสำรวจพฤติกรรมของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2563 ของสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน) พบว่าประชากรใช้เวลาโดยเฉลี่ยวันละ 11 ชั่วโมง 25 นาที ในการใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นจากปี 2562 จำนวน 1 ชั่วโมง 3 นาที และจำนวนชั่วโมงการใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ส่วนหนึ่งมาจากพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตในชีวิตประจำวันที่เพิ่มมากขึ้น เหตุผลหลักคือการใช้สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ง่าย มีเครือข่ายที่ครอบคลุม (สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์, 2563) และจากการสำรวจของสถาบันสุขภาพจิตเด็กและวัยรุ่น ราชนครินทร์ ปี 2560 ได้รายงานไว้ใน 3 เดือนแรก พบผู้ป่วยเด็กและวัยรุ่นที่ได้รับการวินิจฉัยว่า มีปัญหาพฤติกรรมและอาการเสพติดเกมอยู่ในระดับปานกลางถึงรุนแรงที่ต้องเข้ารับการรักษาทางจิตเวชอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง รวมจำนวน 53 คน ซึ่งเป็นสถิติที่เพิ่มสูงขึ้นถึง 1.5 เท่าตัวในรอบ 3 ปี ร้อยละ 96 เป็นชาย ซึ่งเด็กกลุ่มนี้จะมีโรคร่วมทางจิตเวช อาทิ โรควิตกกังวล โรคซึมเศร้า โรคสมาธิสั้น โรคติ้อ โรควิตกกังวล โรคซึมเศร้า โรคกลัวเนื้อตากระตุก

โรคบกพร่องทักษะการเรียนรู้ร่วมด้วย (กรมสุขภาพจิต, 2560) จากปัญหากลุ่มความรูแบบใหม่นี้ นักศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนปลายยังเป็นช่วงที่มีวุฒิภาวะไม่เพียงพอ จำเป็นต้องต้องเรียนรู้ทักษะความฉลาดทางดิจิทัล

ความฉลาดทางดิจิทัล (Digital Intelligence Quotient: DQ) เป็นตัวชี้วัดทักษะการใช้สื่อ และการเข้าถึงสังคม ในโลกออนไลน์ ที่จะทำให้นักคนหนึ่งสามารถเผชิญกับความท้าทาย และสามารถปรับตัวให้เข้ากับชีวิตดิจิทัลได้ โดย DQ Institute (2019) ให้คำจำกัดความของความฉลาดทางดิจิทัล ว่าเป็นชุดความสามารถที่ครอบคลุมขององค์ความรู้ การรู้คิดและความสามารถทางสังคมและอารมณ์ ที่เป็นพื้นฐานของค่านิยมทางศีลธรรมที่เป็นสากล ซึ่งทำให้นักบุคคลสามารถเผชิญหน้ากับความท้าทาย และตอบสนองความต้องการในชีวิต ทั้งนี้สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน ได้ประมวลข้อมูลเกี่ยวกับความฉลาดทางดิจิทัล ในระดับพลเมืองดิจิทัลที่จำเป็นสำหรับเด็กในศตวรรษ ที่ 21 ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ การรักษาอัตลักษณ์ที่ดีของตนเอง (Digital citizen identity) การจัดการเวลาหน้าจอ (Screen time management) การจัดการกับการคุกคามบนโลกออนไลน์ (Cyberbullying management) การจัดการความปลอดภัยของตนเองในโลกออนไลน์ (Cybersecurity management) การจัดการความเป็นส่วนตัว (Privacy management) การคิดอย่าง มีวิจารณญาณ (Critical thinking) การจัดการข้อมูลที่เป็นร่องรอยบนโลกออนไลน์ (Digital footprints) และการใช้เทคโนโลยีอย่างมีจริยธรรม (Digital empathy) ซึ่งความฉลาดทางดิจิทัลเหล่านี้ จะช่วยให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้ในการเป็นพลเมืองดิจิทัลที่สามารถใช้เทคโนโลยีและสื่อดิจิทัลได้ อย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบต่อสังคม และมีประสิทธิภาพ

ในส่วนของประเทศไทยนั้น เมื่อเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ทำให้เกิดการยกเลิก กิจกรรมต่างๆ และใช้นโยบายด้านการรักษาระยะห่างทางกายภาพ นักศึกษาส่วนใหญ่ต้องอยู่กับบ้าน และเวลาส่วนใหญ่จะถูกใช้บนโลกออนไลน์มากขึ้น ดังนั้นนักศึกษาควรมีความเข้าใจในเรื่อง ความปลอดภัยในการเข้าถึงการใช้อินเทอร์เน็ต รู้จักป้องกันตนเองจากโลกไซเบอร์ เลือก แยกแยะ และรับข้อมูลได้อย่างถูกต้องใช้เวลาอย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถใช้ดิจิทัลให้เกิดผลกระทบทางบวก ทั้งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเอง ชุมชน และสังคม (นัฐยา พัวพงศกร, 2563)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่าการใช้สื่อดิจิทัลและความฉลาดทางดิจิทัลเป็นสิ่งสำคัญ ต่อนักศึกษาระดับปริญญาตรีเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาความฉลาด ทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับ ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์ต่ออาจารย์และผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา ให้ได้ซึ่งข้อมูลสำหรับการพัฒนาปรับปรุงการจัดการศึกษา การให้บริการสื่อ ทางอินเทอร์เน็ต ตลอดจนเป็นแนวทางในการวางแผน และพัฒนาการให้บริการสื่อทางอินเทอร์เน็ต ของหน่วยงาน รวมถึงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

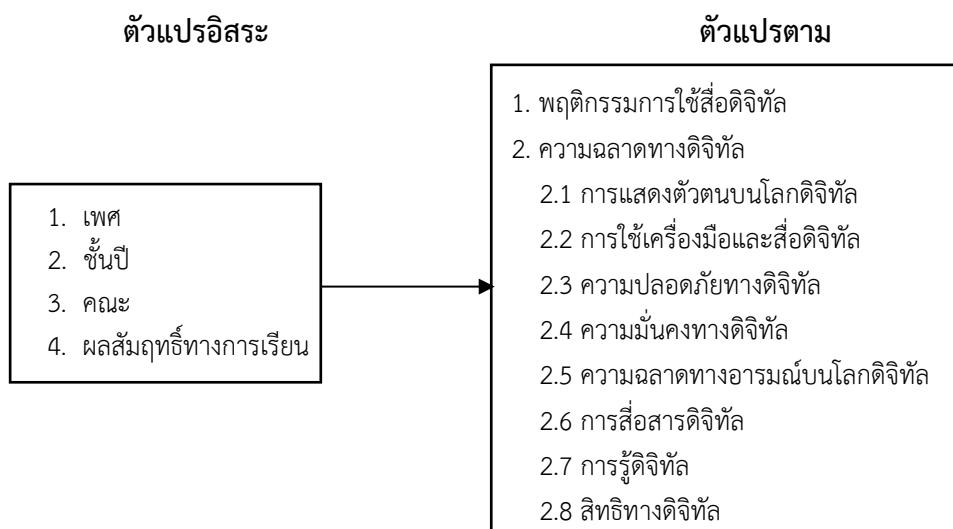
1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัล และศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
2. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามเพศ ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพศชายและเพศหญิงมีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างกัน
2. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ศึกษาต่างชั้นปีกันมีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างกัน
3. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ศึกษาต่างคณะกันมีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างกัน
4. นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เกี่ยวกับความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2564 จากการศึกษาแบบวัดความฉลาดทางดิจิทัล งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความฉลาดทางดิจิทัลทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งมีรายละเอียดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัย

ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้ผ่านการขอจริยธรรมวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ใบรับรองเลขที่ HE-154-2564 และมีรายละเอียดของวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ปีการศึกษา 2564 จำนวนรวมทั้งหมด 12,143 คน (มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. 2564)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ ที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 กำหนดขนาดตัวอย่างโดย Hair, Black, Babin & Anderson (2014) ซึ่งกำหนดว่าขนาดกลุ่มตัวอย่างควรเท่ากับ 10-20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้ โดยในการวิจัยนี้มีทั้งหมด 48 ตัวแปรสังเกตได้ ทำให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 480 คน ($48 \text{ ตัวแปรสังเกตได้} \times 10 = 480$) โดยทำการหาขนาดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละคณะใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ตามลักษณะไม่เป็นสัดส่วนของประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบวัดความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยคำถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ ชั้นปี คณะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัล ลักษณะของแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 45 ข้อ โดยมีรูปแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วย ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล จำนวน 6 ข้อ ด้านการใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล จำนวน 7 ข้อ ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล จำนวน 6 ข้อ ด้านความมั่นคงทางดิจิทัล จำนวน 6 ข้อ ด้านความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล จำนวน 5 ข้อ ด้านการสื่อสารดิจิทัล จำนวน 6 ข้อ ด้านการรู้ดิจิทัล จำนวน 6 ข้อ และด้านสิทธิทางดิจิทัล จำนวน 6 ข้อ

แบบวัดพฤติกรรมและทักษะความเข้าใจเกี่ยวกับความฉลาดทางดิจิทัล แบ่งออกเป็น 8 ด้าน มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ปฏิบัติทุกครั้ง 5 คะแนน ปฏิบัติบ่อยครั้ง 4 คะแนน ปฏิบัติบางครั้ง 3 คะแนน ปฏิบัตินานๆ ครั้ง 2 คะแนน และปฏิบัติหรือไม่เคยปฏิบัติเลย 1 คะแนน

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ เป็นคำถามลักษณะปลายเปิด ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย ได้พิจารณาตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient: α) ของงานวิจัยทั้งฉบับคือ 0.91 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ยอมรับได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี ภาคปกติ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 6 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะวิทยาการจัดการ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะสาธารณสุขศาสตร์ และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ จำนวน 480 ชุด ซึ่งแบบสอบถามจะใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และนำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ทางค่าสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปและพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยการวิเคราะห์หาความถี่ และร้อยละ

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยพิจารณาจาก ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนในแต่ละระดับและแปลความหมาย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 121)

คะแนนเฉลี่ย 4.50 ขึ้นไป หมายถึง ระดับความฉลาดทางดิจิทัลมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง ระดับความฉลาดทางดิจิทัลมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง ระดับความฉลาดทางดิจิทัลปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง ระดับความฉลาดทางดิจิทัลน้อย

คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 1.50 หมายถึง ระดับความฉลาดทางดิจิทัลน้อยที่สุด

4.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา เมื่อจำแนกตาม เพศ ใช้สถิติทดสอบที (t-test Independent) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way Analysis of Variance) เมื่อจำแนกตาม ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในกรณีที่พบว่าผลการทดสอบมีความแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัย

การศึกษากิจการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 480 คน นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อคำนวณค่าสถิติต่างๆ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตอนที่ 1 คุณลักษณะทั่วไปและพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เมื่อจำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ	ชาย	112	23.33
	หญิง	368	76.67
	รวม	480	100.00
ระดับชั้น	ชั้นปีที่ 1	44	9.17
	ชั้นปีที่ 2	303	63.12
	ชั้นปีที่ 3	68	14.17
	ชั้นปีที่ 4	65	13.54
	รวม	480	100.00
คณะ	ครุศาสตร์	122	25.42
	มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	125	26.04
	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	58	12.08
	วิทยาการจัดการ	115	23.96
	เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	30	6.25
	สาธารณสุขศาสตร์	30	6.25
	รวม	480	100.00
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูงกว่า 3.00	199	41.46
	2.50-3.00	184	38.33
	ต่ำกว่า 2.50	97	20.21
	รวม	480	100.00

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถาม มีจำนวนทั้งหมด 480 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.67 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 63.12 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.04 และเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 41.46

ในส่วนของการพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของนักศึกษา ส่วนใหญ่นักศึกษาเข้าใช้สื่อดิจิทัลต่อวันมากที่สุดวันละ 7-9 ชั่วโมง/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.71 และช่วงเวลาใช้สื่อดิจิทัลเป็นช่วงเวลาเย็น (18.01 น. ถึง 22.00 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.89 สื่อดิจิทัลที่นักศึกษาเข้าใช้มากที่สุด คือ Facebook คิดเป็นร้อยละ 10.74 และวัตถุประสงค์หลักในการใช้สื่อดิจิทัลมากที่สุด คือ ใช้เพื่อการดูหนัง ทีวีดีโอ คิดเป็นร้อยละ 29.58

ตอนที่ 2 การศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

การศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม และรายด้านทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล ด้านการใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล ด้านความมั่นคงทางดิจิทัล ด้านความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล ด้านการรู้ดิจิทัล และด้านสิทธิทางดิจิทัล ผลการวิจัยได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยภาพรวม และรายด้าน

ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล	3.87	0.64	มาก
2. ด้านการใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล	3.70	0.55	มาก
3. ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล	3.41	0.87	ปานกลาง
4. ด้านความมั่นคงทางดิจิทัล	3.87	0.77	มาก
5. ด้านความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล	3.86	0.73	มาก
6. ด้านการสื่อสารดิจิทัล	4.05	0.74	มาก
7. ด้านการรู้ดิจิทัล	3.99	0.72	มาก
8. ด้านสิทธิทางดิจิทัล	3.79	0.91	มาก
โดยภาพรวม	3.81	0.55	มาก

ผลการศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในภาพรวม นักศึกษามีความฉลาดทางดิจิทัล ระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่ามี 7 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับความฉลาดทางดิจิทัลมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ ด้านการรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 3.99$) และมี 1 ด้านที่มีระดับความฉลาดทางดิจิทัลในระดับปานกลาง คือ ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล ($\bar{X} = 3.41$)

ตอนที่ 3 การศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

การศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา โดยจำแนกตาม เพศ ชั้นปี คณะ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม และรายด้าน ผลการวิจัยได้ดังตารางที่ 3-6 ดังนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามเพศ

ความฉลาดทางดิจิทัล	ชาย (n = 112)		หญิง (n = 368)		t	p
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล	3.81	0.69	3.89	0.62	-1.05	0.30
การใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล	3.68	0.54	3.70	0.55	-0.33	0.74
ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล	3.44	0.74	3.41	0.90	0.33	0.74
ด้านความมั่นคงทางดิจิทัล	3.77	0.71	3.90	0.78	-1.55	0.12
ด้านความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล	3.80	0.89	3.88	0.74	-0.978	0.33
ด้านการสื่อสารดิจิทัล	3.95	0.71	4.10	0.75	-1.66	0.10
ด้านการรู้ดิจิทัล	3.89	0.73	4.02	0.72	-1.76	0.08
ด้านสิทธิทางดิจิทัล	3.77	0.83	3.79	0.93	-0.21	0.83
รวม	3.76	0.54	3.83	0.55	-1.16	0.25

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา พบว่า เมื่อจำแนกตามเพศ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา โดยภาพรวม และรายด้าน จำแนกตามชั้นปี

ความฉลาดทางดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.55	0.18	0.44	0.72
	ภายในกลุ่ม	476	195.60	0.41		
	รวม	479	196.14			

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ความฉลาดทางดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการใช้เครื่องมือ และสื่อดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.63	0.21	0.70	0.55
	ภายในกลุ่ม	476	142.30	0.30		
	รวม	479	142.93			
ด้านความปลอดภัย ทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	4.71	1.57	2.11	0.10
	ภายในกลุ่ม	476	354.78	0.76		
	รวม	479	359.49			
ด้านความมั่นคงทาง ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	1.70	0.57	0.97	0.41
	ภายในกลุ่ม	476	279.21	0.59		
	รวม	479	280.91			
ด้านความฉลาด ทางอารมณ์บนโลก ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	2.81	0.94	1.76	0.15
	ภายในกลุ่ม	476	253.11	0.53		
	รวม	479	255.92			
ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.77	0.26	0.47	0.71
	ภายในกลุ่ม	476	262.63	0.55		
	รวม	479	263.40			
ด้านความรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	0.98	0.33	0.63	0.60
	ภายในกลุ่ม	476	248.996	0.52		
	รวม	479	249.98			
ด้านสิทธิทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	3	4.10	1.36	1.67	0.17
	ภายในกลุ่ม	476	389.10	0.82		
	รวม	479	393.18			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.70	0.23	0.77	0.51
	ภายในกลุ่ม	476	144.06	0.30		
	รวม	479	144.76			

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามชั้นปี โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามคณะ

ความฉลาดทางดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	7.20	1.44	3.61*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	188.94	0.40		
	รวม	479	196.14			
ด้านการใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	3.45	0.69	2.34*	0.04
	ภายในกลุ่ม	474	139.48	0.29		
	รวม	479	142.92			
ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	17.00	3.40	4.71*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	342.49	0.72		
	รวม	479	359.49			
ด้านความมั่นคงทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	7.39	1.48	2.56*	0.03
	ภายในกลุ่ม	474	273.52	0.58		
	รวม	479	280.91			
ด้านความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	10.03	2.01	3.87*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	245.89	0.52		
	รวม	479	255.92			
ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	12.52	2.50	4.73*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	250.88	0.53		
	รวม	479	263.40			
ด้านความรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	9.61	1.92	3.79*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	240.37	0.51		
	รวม	479	249.98			
ด้านสิทธิทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	5	15.65	3.13	3.93*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	377.53	0.80		
	รวม	479	393.18			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5	6.89	1.38	4.74*	0.00
	ภายในกลุ่ม	474	137.87	0.29		
	รวม	479	144.76			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามคณะ โดยภาพรวม พบว่า ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำแนกตามคณะ โดยภาพรวม และรายด้าน ทุกด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบเป็นความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีความฉลาดทางดิจิทัล แตกต่างจากนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยภาพรวมและรายด้าน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความฉลาดทางดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านการแสดงตัวตนบนโลกดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.35	0.98	1.65	0.19
	ภายในกลุ่ม	477	194.79	0.41		
	รวม	479	196.14			
ด้านการใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	0.04	0.02	0.06	0.94
	ภายในกลุ่ม	477	142.89	0.30		
	รวม	479	142.92			
ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	9.43	4.72	6.43*	0.00
	ภายในกลุ่ม	477	350.06	0.73		
	รวม	479	359.49			
ด้านความมั่นคงทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	1.62	0.81	1.38	0.25
	ภายในกลุ่ม	477	279.29	0.59		
	รวม	479	280.91			
ด้านความฉลาดทางอารมณ์บนโลกดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	3.09	1.55	2.92	0.06
	ภายในกลุ่ม	477	252.83	0.53		
	รวม	479	255.92			
ด้านการสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	4.25	2.13	3.91*	0.02
	ภายในกลุ่ม	477	259.15	0.54		
	รวม	479	263.40			
ด้านการรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	2.24	1.12	2.15	0.12
	ภายในกลุ่ม	477	247.74	0.52		
	รวม	479	249.98			

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ความฉลาดทางดิจิทัล	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ด้านสิทธิทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	2	10.93	5.46	6.82*	0.00
	ภายในกลุ่ม	477	382.25	0.80		
	รวม	479	393.18			
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	2.84	1.44	4.83*	0.01
	ภายในกลุ่ม	477	141.89	0.30		
	รวม	479	144.76			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยภาพรวม จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณารายด้าน ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านสิทธิทางดิจิทัล แตกต่างกัน เมื่อทดสอบเป็นความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธี LSD ในภาพรวม พบว่านักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม ต่ำกว่า 2.50 มีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างจาก นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยสะสม สูงกว่า 3.00

สรุปผลการวิจัย

การศึกษการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม จากนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 480 คน นำมาวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 76.67 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 63.12 ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 26.04 และเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า 3.00 คิดเป็นร้อยละ 41.46 ในส่วนของพฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของนักศึกษา ส่วนใหญ่นักศึกษาเข้าใช้สื่อดิจิทัลต่อวันมากที่สุดวันละ 7-9 ชั่วโมง/ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.71 และช่วงเวลาใช้สื่อดิจิทัลเป็นช่วงเวลาเย็น (18.01 น. ถึง 22.00 น.) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 31.89 สื่อดิจิทัลที่นักศึกษาเข้าใช้มากที่สุด คือ Facebook คิดเป็นร้อยละ 10.74 และวัตถุประสงค์หลักในการใช้สื่อดิจิทัลมากที่สุด คือ ใช้เพื่อการดูหนัง ดูวิดีโอ คิดเป็นร้อยละ 29.58

2. เมื่อพิจารณาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในภาพรวม พบว่านักศึกษามีความฉลาดทางดิจิทัล ระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$) เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่ามี 7 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความฉลาดทางดิจิทัลมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ ด้านการสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X} = 4.05$) รองลงมาคือ ด้านการรู้ดิจิทัล ($\bar{X} = 3.99$) และด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล มีความฉลาดทางดิจิทัลในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.41$)

3. เมื่อการเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา จำแนกตามเพศและระดับชั้นปี พบว่า ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาคณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่าความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา สามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

1. พฤติกรรมการใช้สื่อดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีการเข้าใช้สื่อดิจิทัลต่อวันมากที่สุดวันละ 7-9 ชั่วโมง/ครั้ง และช่วงเวลาใช้สื่อดิจิทัลมากที่สุดเป็นช่วงเวลาเย็น สื่อดิจิทัลที่นักศึกษาเข้าใช้มากที่สุด คือ Facebook และวัตถุประสงค์หลักในการใช้สื่อดิจิทัลมากที่สุด คือ ใช้ในการดูหนัง ดูวิดีโอ ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษามีกิจกรรมการเรียนในช่วงเวลากลางวัน ดังนั้นช่วงเวลาหลังเลิกเรียนจึงน่าจะเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดในการใช้สื่อดิจิทัลที่สามารถใช้เวลาว่างกับกิจกรรมนี้ได้ยาวนานและเป็นการผ่อนคลายความเครียดจากการเรียนได้ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชยุสिता เหลี่ยมทองคำ และณมิตา ชื่อสัตย์สกุลชัย (2561) ซึ่งศึกษาเรื่องพฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในรายวิชาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับคอมพิวเตอร์ ที่พบว่านักศึกษามีการเข้าใช้สื่อมากกว่า 6 ชั่วโมง และช่วงเวลาที่ใช้สื่อเป็นช่วงเวลาตอนเย็น สื่อสังคมออนไลน์ที่นิยมใช้คือ Facebook และมีวัตถุประสงค์การใช้งานเพื่อความสุขเพลิดเพลิน

2. เมื่อพิจารณาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ในภาพรวม พบว่านักศึกษามีความฉลาดทางดิจิทัลระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสายัณห์ เปมสีโล สารานู ศรีคำมูล และสนธิ วงปล้อมหิรัญ (2566) ซึ่งศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ ที่พบว่าความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษาในภาพรวมมีความฉลาดทางดิจิทัลระดับมาก เมื่อพิจารณาตามรายด้าน พบว่ามี 7 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีความฉลาดทางดิจิทัลมากที่สุด 2 อันดับแรก คือ ด้านการสื่อสาร รองลงมาคือ ด้านการรู้ดิจิทัล ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาในยุคปัจจุบันมีการติดต่อสื่อสารโดยใช้เทคโนโลยี ซึ่งทำให้เกิดความสะดวก รวดเร็ว และมีความรู้ในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลต่างๆ เพื่อการเรียนรู้ในชีวิตประจำวัน

3. การศึกษาเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา

3.1 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา จำแนกตามเพศ ในภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะทุกเพศ สามารถเข้าใช้สื่อดิจิทัลได้เท่าเทียมกันสอดคล้องกับงานวิจัยของวัญพร ท่งสงค์ และลักขณา สิริวัฒน์ (2562) ที่ศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลในระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัล ที่พบว่า ความฉลาดทางดิจิทัลของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

3.2 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา จำแนกตามชั้นปี ในภาพรวม และรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะนักศึกษา เป็นวัยที่มีความสามารถสูงในการใช้เครื่องมือและสื่อดิจิทัลมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับเทคโนโลยี สามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลตรงตามวัตถุประสงค์ ด้วยประสบการณ์ที่เกิดมาท่ามกลาง เครื่องมือเทคโนโลยีที่ทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัทธนันท์ เสนาจักร และลักขณา สิริวัฒน์ (2563) ที่ศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลในระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเชิงสร้างสรรค์ ที่พบว่า ความฉลาดทางดิจิทัลของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ไม่แตกต่างกัน

3.3 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา จำแนกตามคณะ ในภาพรวม และรายด้านทั้ง 8 ด้าน แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักศึกษาแต่ละคณะ มีรูปแบบเรียนการสอน มีวัตถุประสงค์ของการใช้เทคโนโลยี ความถนัดในการใช้ สื่อดิจิทัลแตกต่างกัน จึงอาจส่งผลต่อความฉลาดทางดิจิทัลในภาพรวมและรายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ Stiakakis, Liapis and Vlachopoulou (2019) ที่ศึกษาการพัฒนาความเข้าใจ ในความฉลาดทางดิจิทัลเป็นข้อกำหนดเบื้องต้นของความสามารถทางดิจิทัล พบว่ากลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนในสาขาวิชาที่แตกต่างกันจะมีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างกัน

3.4 ผลการเปรียบเทียบความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครราชสีมา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในภาพรวม และรายด้าน 3 ด้าน คือ ด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัล และด้านสิทธิทางดิจิทัล แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นปัจจัยที่ช่วยทำนายความสามารถด้านดิจิทัล ซึ่งมีส่วนที่ทำให้นักศึกษามีความฉลาดทางดิจิทัลแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hatlevik, Ottestad and Throndsen (2015) ที่ได้ศึกษาการตรวจสอบปัจจัยที่ทำนายความสามารถด้านดิจิทัลพบว่า สภาพแวดล้อมทางบ้านและการเรียนของนักเรียนเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่ช่วยทำนาย ความสามารถทางดิจิทัล

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

มหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษา โดยเฉพาะด้านความปลอดภัยทางดิจิทัล ซึ่งเป็นด้านที่นักศึกษามีระดับความฉลาดทางดิจิทัลในระดับปานกลาง เพื่อให้ทักษะในการรู้เท่าทันสื่อ สามารถใช้สื่อดิจิทัลได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ อาจารย์ผู้สอนควรมีการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยการสอดแทรกเนื้อหาเกี่ยวกับทักษะที่ช่วยส่งเสริมการเพิ่มความฉลาดทางดิจิทัลด้านต่างๆ ในเนื้อหาวิชาที่สอน เพื่อเป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ให้กับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยทางดิจิทัล และควรศึกษาวิธีการพัฒนาความฉลาดทางดิจิทัลสำหรับนักศึกษาที่มีระดับต่ำ หรือปานกลางให้อยู่ในระดับสูงยิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ทุนอุดหนุนการวิจัยสำหรับบุคลากร ประจำปีงบประมาณ 2564 ขอขอบพระคุณ การสนับสนุนทุนในการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2560). *สำรวจพฤติกรรมเสพติดเกม*. สืบค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2563, จาก <https://dmh.go.th/news-dmh/view.asp?id=26433>
- นัฐยา พัวพงศกร. (2563). *เผยสถิติเด็กไทยถูก “ไซเบอร์บูลลี่”หนัก! ค่าเฉลี่ยติดอันดับโลก*. สืบค้นเมื่อ 20 มิถุนายน 2563, จาก <https://teroasia.com/news/194261?ref=news>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พระมหาสายัณห์ เปมสีโล, สำราญ ศรีคำมูล และสนธิ วงปล่อมหิรัญ. (2566). การศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลของนักศึกษาระดับปริญญาตรีในศตวรรษที่ 21 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย. *วารสารรัฐศาสตร์ มหามกุฏราชวิทยาลัย*, 3(3), น. 71-90.

- พัชญ์สิตา เหลี่ยมทองคำ และณมิตา ชื้อสัตย์สกุลชัย. (2561). พฤติกรรมการใช้สื่อสังคมออนไลน์ของนักศึกษาในรายวิชาปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับคอมพิวเตอร์. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ด้านนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้และสิ่งประดิษฐ์ ครั้งที่ 2* (น. 115-123). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีธัญบุรี.
- พัชรนันท์ เสนาจักร และลักขณา สิริวัฒน์. (2563). การศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลในระดับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนโรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 11(1), น. 31-44.
- มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน. (2564). จำนวนนักศึกษา. สืบค้นเมื่อ 30 สิงหาคม 2564, จาก <https://apro.nrru.ac.th/>
- วลัญพร พุ่งสงค์ และลักขณา สิริวัฒน์. (2562). การศึกษาความฉลาดทางดิจิทัลในระดับความเป็นพลเมืองดิจิทัลของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารคามพิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 10(3), น. 19-34.
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์. (2563). รายงานผลการสำรวจพฤติกรรมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2563 *Thailand Internet User Behavior 2020*. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- DQ Institute. (2019). *Digital Intelligence*. Retrieved December 10, 2020, from <https://www.dqinstitute.org/wpcontent/uploads/2019/10/DQGlobalStandardsReport2019.pdf>
- Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. & Anderson, R. E. (2014). *Multivariate Data Analysis* (7th ed.). Essex: Pearson Education.
- Hatlevik, O. E., Ottestad, G. & Throndsen, I. (2015). Predictors of Digital Competence in 7th Grade: A Multilevel Analysis. *Journal of Computer Assisted Learning*, 31(3), pp. 220-231.
- Stiakakis, E., Liapis, Y. & Vlachopoulou, M. (2019). Developing an Understanding of Digital Intelligence as a Prerequisite of Digital Competence. *MCIS 2019 Proceedings*. (pp. 1-14). Naples, Italy: AISel.